

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **M. K.**, zastoupené Mgr. Petrem Vysoudilem, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Matiční 730/3, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/376, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4.5.2015 sp. zn. SZ/1179/2015/4S-MSK, č.j.: MPSV-UM/11472/15/4S-MSK, **o dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. **Odměna** advokáta Mgr. Petra Vysoudila **se určuje částkou 4.719,- Kč**, která bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 4.5.2015 sp. zn. SZ/1179/2015/4S-MSK, č.j.: MPSV-UM/11472/15/4S-MSK žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí

Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě ze dne 23.2.2015, č.j. 187593/15/OT, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení podle ust. § 24 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, v platném znění. Tímtež rozhodnutím vypustil část textu výroku prvostupňového rozhodnutí ve znění: „v návaznosti na ust. § 52“. Žalovaný toto rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobkyně není členem Bytového družstva H. X a nájemcem bytu č. X na ulici H. X, O.-H., a proto nesplňuje podmínky stanovené v ust. § 24 zákona č. 117/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného včasnou žalobu, ve které namítala, že je stále členkou Bytového družstva H. X. Pokud by v minulosti skutečně její členství v bytovém družstvu a současně i nájemní právo k předmětnému bytu zaniklo na základě exekučního příkazu ze dne 2.6.2008 č.j. 043 EX 119/08-11 vydaného exekutorem Mgr. J. K., není jediný důvod, pro který by bytové družstvo vydalo žalobkyni na její žádost potvrzení, které vydala předsedkyně tohoto družstva. Dne 22.10.2014 požádala žalobkyně o sdělení čísla účtu, na který by řádně uhradila nájemné za měsíc říjen 2014. Tato informace jí byla poskytnuta a předsedkyně bytového družstva Mgr. I. C. jí vydala dne 29.10.2014 potvrzení o platbě nájemného a záloh na služby za měsíc říjen 2014 a stejným způsobem také potvrdila platby za měsíce listopad a prosinec 2014. Podle názoru žalobkyně, jestliže bytové družstvo přijímalo tyto platby, nelze se ztotožnit se závěrem, že nájem předmětného bytu zanikl. V průběhu řízení pak žalobkyně dále namítala, že v průběhu čtvrtého čtvrtletí 2014 nebylo ještě ukončeno řízení o uložení povinnosti žalobkyně vyklidit předmětný byt, kdy v této věci rozhodl Krajský soud v Ostravě až dne 26.3.2015. Je tedy zřejmé, že trvala tzv. „fixe nájmu“ podle § 24 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře s odkazem na ust. § 714 věty druhé a § 712a občanského zákoníku ve znění účinném do 31.12.2013.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 4.5.2015 sp. zn. SZ/1179/2015/4S-MSK, č.j.: MPSV-UM/11472/15/4S-MSK a připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího, jakož i připojeným správním spisem Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Ostravě sp. zn. 3125-15-OT, č.j. 187593/15/OT a připojeným spisem Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 37C 91/2011 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel krajský soud z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání napadeného rozhodnutí (ust. § 75 odst. 1,2 s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění shora vyplývajících z fotokopie správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně požádala o příspěvek na bydlení od 1.1.2015 na byt na adrese H. X, O.-H. Podle výpočtového listu platného od 1.12.2014 činilo nájemné za tento byt 3.613,- Kč spolu s poplatky (V/S, osvětlení, komíny) celkem

4.053,- Kč měsíčně. Ze sdělení předsedkyně družstva Mgr. I. C. ze dne 30.1.2015 zasláního správnímu orgánu I. stupně bylo zjištěno, že žalobkyně není nájemkyní ani členkou bytového družstva a že „soud na vyklizení dosud nebyl ukončen“. Žalobkyně obývá tento byt neoprávněně, což ji ovšem neopravňuje nehradit náklady na bydlení. V měsících říjen až prosinec 2014 uhradila částku 2.510,- Kč za každý měsíc. Součástí správního spisu jsou i fotokopie rozsudků Krajského soudu v Ostravě č.j. 38Ad 23/2013-88 a sp. zn. 38Ad 24/2013, z jejichž odůvodnění vyplývá, že dne 21.12.2007 bylo vydáno usnesení Okresního soudu v Ostravě č.j. 94Nc 1148/6/2007, jímž byla na majetek žalobkyně nařízena exekuce a byl vydán exekuční příkaz postižení míry z majetkových práv a to členských práv a povinností žalobkyně v Bytovém družstvu H. X, o čemž svědčí sdělení tehdejšího právního zástupce bytového družstva advokáta JUDr. Martina Skýby. V uvedených řízeních byl soudu předložen i tento přípis adresovaný žalobkyní, ve kterém jí jmenovaný advokát informoval o tom, že soudní exekutor Mgr. J.K. vydal dne 2.6.2008 exekuční příkaz postižení jiných majetkových práv a členských práv a povinností žalobkyně v Bytovém družstvu H. X. Tím zaniklo její členství v bytovém družstvu a žalobkyně byla tímtéž přípisem vyzývána, aby předmětný byt vyklidila ve lhůtě do 15 dnů od doručení této výzvy s tím, že příští je jí zajištěno v Hotelovém domě Hlubina na adrese H. X, O.-H. V uvedených řízeních byla soudu také předložena fotokopie nájemní smlouvy uzavřené mezi pronajímatelem Bytové družstvo H. X a nájemcem M. K., tedy žalobkyní na dobu neurčitou od 1.4.1999 k bytu č.X domu H. X v O.-H. Součástí fotokopie správního spisu správního orgánu I. stupně je rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě ze dne 23.2.2015, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1.1.2015 s odkazem na ust. § 24 a v návaznosti na ust. § 52 zákona č. 117/1995 Sb. o státní sociální podpoře. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je uvedeno, že podle sdělení JUDr. Martina Skýby ze dne 3.5.2013 zastupující Bytové družstvo H. X není žalobkyně nájemkyní bytu tohoto družstva č. X na H. X, O.-H. a že tato skutečnost byla potvrzena dne 2.2.2015 zástupcem bytového družstva p. C. Součástí správního spisu žalovaného je přípis o předložení odvolání žalobkyně s tím, že prvoinstanční rozhodnutí jí bylo doručeno dne 28.2.2015 a odvolání bylo podáno dne 16.3.2015 s tím, že doplňující údaje žalobkyně nedodala. O tomto odvolání (které se v předložených správních spisech nenachází) rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 4.5.2015.

Podle ust. § 24 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění účinném ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí nárok na příspěvek na bydlení má vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu, jestliže

- a) jeho náklady na bydlení přesahují částku součinu rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35,
- b) součin rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35, není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení.

Podle odst. 2 téhož ustanovení za dobu trvání nájemního vztahu se pro účely nároku na příspěvek na bydlení považuje i doba od zániku členství v bytovém družstvu do uplynutí lhůty k vyklizení bytu.

Podle ust. § 231 odst. 1 obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31.12.2013 členství v družstvu zaniká písemnou dohodou, vystoupením, vyloučením, prohlášením konkursu na majetek člena, zamítnutím insolvenčního návrhu pro nedostatek majetku člena, doručením, vyrozuměním o neúspěšné opakované dražbě v řízení nebo v exekuci nebo, nejsou-li členská práva a povinnosti převoditelná, pravomocným nařízením výkonu rozhodnutí, postižením členských práv a povinností, nebo právní mocí exekučního příkazu postižením členských práv a povinností po uplynutí lhůty uvedené ve výzvě ke splnění vymáhané povinnosti podle zvláštního právního předpisu, a byl-li v této lhůtě podán návrh na zastavení exekuce, po právní moci rozhodnutí o tomto návrhu nebo zánikem družstva.

Podle ust. § 714, věty první občanského zákoníku, ve znění účinném do 31.12.2013 zánikem členství osoby v bytovém družstvu zanikne její nájem bytu.

Zásadním žalobním bodem žalobkyně bylo to, že v průběhu správního řízení řádně osvědčila nájemní poměr k bytovému družstvu předložením dokladů o nákladech na bydlení. Jak vyplynulo z obsahu správního spisu Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě, žalobkyně skutečně doložila nájemní smlouvu k předmětnému bytu na dobu neurčitou uzavřenou 1.4.1999 a doložila také doklady o platbách nájemného a služeb spojených s užíváním bytu. Nicméně shora citovaným usnesením Okresního soudu v Ostravě ze dne 21.12.2007 č.j. 94Nc 1148/6/2007 byla na majetek žalobkyně nařízena exekuce a na základě tohoto usnesení byl vydán exekuční příkaz postižením jiných majetkových práv, a to členských práv a povinností žalobkyně v Bytovém družstvu H. X. Ze shora uvedeného přípisu předsedkyně Bytového družstva H. X a z dalšího sdělení tohoto družstva, které bylo správnímu orgánu I. stupně předloženo v obdobných správních řízeních žalobkyně ve věci jejich žádostí o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení, kdy v těchto věcech probíhala rovněž přezkumná soudní řízení, je krajskému soudu známo, že bytové družstvo sdělilo, že členství žalobkyně v tomto bytovém družstvu zaniklo, že žalobkyně užívá byt bez právního důvodu a že v té době probíhalo soudní řízení ve věci jejího vystěhování z bytu. Z předchozích případů je také soudu známo, že v souvislosti se shora vydaným usnesením Okresního soudu v Ostravě ze dne 21.12.2007 byla na majetek žalobkyně nařízena k uspokojení pohledávky Bytového družstva H. X exekuce a že pověřený soudní exekutor vydal dne 2.6.2008 exekuční příkaz postižením jiných majetkových práv, a to jejich členských práv a povinností v Bytovém družstvu H. X. V souladu se shora citovaným ustanovením § 231 odst. 1 obchodního zákoníku žalobkyni tak zaniklo členství v Bytovém družstvu H. X a v souvislosti s tím podle § 714 občanského zákoníku (zákon č. 40/1964 Sb., ve znění účinném do 31.12.2013) zanikl její nájem k předmětnému bytu. Přitom z ust. § 24 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře vyplývá základní podmínka nároku na příspěvek na bydlení to, že žadatel o tento příspěvek je vlastníkem nebo nájemcem bytu, který je v tomto bytě hlášen k trvalému pobytu. Protože žalobkyně nebyla ani vlastníkem ani nájemcem předmětného bytu, ať už k datu vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně či k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí, nemohl jí nárok na tento příspěvek vzniknout. Na tomto závěru nemůže nic měnit ani její další žalobní námitka, že žalobkyně hradila nájemné v měsících říjen až prosinec

2014 na účet bytového družstva a že tuto skutečnost potvrdila výše jmenovaná předsedkyně tohoto bytového družstva. Rozhodující totiž je pro vznik nároku na dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení to, že žalobkyně není nájemkyní předmětného bytu a nikoliv skutečnost, že by nehradila náklady na bydlení. Skutečnost, že žalobkyně nájemkyní tohoto bytu není a nebyla ani v době žalobou napadeného rozhodnutí žalobkyně nevyvrátila ani námitkou, že vede soudní spory o neplatnost výpovědi z bytu, o neplatnost vyloučení z bytového družstva a další.

Další žalobní námitkou uplatněnou v průběhu tohoto řízení bylo to, že žalobkyně měla nárok na příspěvek na bydlení se zřetelem k ust. § 24 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb. Tuto žalobní námitku vznesl právní zástupce žalobkyně u ústního jednání krajského soudu dne 15.9.2016, tedy po uplynutí lhůty stanovené v § 72 odst. 1 s.ř.s., nicméně k této žalobní námitce krajský soud opakovaně uvádí, že shora uvedeným přípisem právního zástupce bytového družstva adresovaného žalobkyni ze dne 13.7.2011 byl žalobkyni zdůvodněn zánik v bytovém družstvu podle § 231 odst. 1 obchodního zákoníku a zánik jejího nájmu bytu č. X ve 4 nadzemním podlaží domu na adrese H. X v O.-H. dle ust. § 714 občanského zákoníku. Tímto přípisem byla žalobkyně vyzvána, aby tento byt vyklidila ve lhůtě 15 dnů od doručení výzvy s tím, že jí je zajištěno přístřeší v Hotelovém domu Hlubina, H. X, O.-H. Žalobkyně je v tomto přípise také upozorňována na to, že pokud byt nevyklidí, má JUDr. Martin Skýba, advokát výše uvedené advokátní kanceláře pokyn od klienta – Bytového družstva H. X domáhat se jejího vyklizení soudní cestou. Z připojeného spisu Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 37C 91/2011 pak krajský soud zjistil, že Bytové družstvo H. X bylo nuceno podat na žalobkyni žalobu o vyklizení bytu ze dne 15.8.2011 s tím, že žalobkyně byla k tomuto vyklizení vyzvána dopisem ze dne 13.7.2011, v němž jí bylo zároveň sděleno, že má zajištěno přístřeší v Hotelovém domě Hlubina. Rozsudkem ze dne 17.3.2014 Okresní soud v Ostravě této žalobě vyhověl tak, že žalobkyně je povinna předmětný byt vyklidit do zajištěného přístřeší do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. K odvolání žalobkyně Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 26.3.2015 rozsudek okresního soudu potvrdil a mimo jiné v odůvodnění uvedl, že žalobkyně je povinna vyklidit předmětný byt po zajištění přístřeší a že nelze přehlédnout, že v bytě bydlí bez právního důvodu od 29.4.2009, přičemž řízení o vyklizení předmětného bytu bylo zahájeno dne 18.8.2011. Krajský soud poukázal na obstrukční chování žalobkyně a konstatoval, že její vystěhování se zajištěním přístřeší není v rozporu s dobrými mravy ani s přihlédnutím k jejímu tvrzení ohledně špatného zdravotního stavu. Do rozhodnutí odvolacího soudu pak žalobkyně podala dovolání, které bylo usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 10.5.2016 odmítnuto.

Podle názoru krajského soudu byla již samotná výzva právního zástupce Bytového družstva H. X ze dne 13.7.2011 postačující k tomu, aby žalobkyně vyklidila předmětný byt č. X na adrese H. X, O.-H., když současně už v době této výzvy jí bylo zajištěno bytovým družstvem přístřeší v Hotelovém domě Hlubina. Tuto skutečnost ostatně žalobkyně v průběhu řízení nezpochybňovala. Příspěvek na bydlení je dávkou státní sociální podpory, dávkou nárokovou za splnění zákonem stanovených

podmínek a je poskytován ze státních prostředků. Zachování nároku na tento příspěvek by dle názoru krajského soudu bylo v příkrém rozporu s jeho účelem, pokud by měl tento nárok trvat až do pravomocného ukončení sporu soudním rozhodnutím ve věci vyklizení bytu. Nelze přehlédnout, že délka soudního řízení je ovlivněna řadou faktorů a v neposlední řadě i přístupem samotných účastníků řízení a jejich obstrukcemi, na což bylo poukázáno i ve shora citovaném rozsudku Krajského soudu v Ostravě. Krajský soud proto uzavírá, že i tato žalobní námitka, navíc podaná opožděně, není oprávněna. Ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí nejenže nájem bytu žalobkyně zánikem jejího členství v bytovém družstvu již neexistoval, ale navíc byla povinna se z bytu vystěhovat, neboť jí bylo zajištěno přístřeší. Krajský soud proto opětovně uzavírá, že žaloba není důvodná.

Vzhledem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaný toto právo ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Ustanovenému právnímu zástupci žalobkyně byla přiznána odměna za zastupování žalobkyně v rozsahu tří úkonů právní pomoci po 1.000,- Kč a tří režijních paušálů po 300,- Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění. S připočtením daně z přidané hodnoty 21% činí pak celková odměna za zastupování žalobkyně 4.719,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava dne 15. září 2016

JUDr. Petr Indráček

samosoudce